

MILOSTIVÉ LÉTO.

I. Co je Milostivé léto ?

Počátky Milostivého léta sáhnají až do Starého Zákona. Z nařízení božího slavili Izraelité rok sedmý jako rok sobotní. Toho roku nesměla býti země obdělána, neboť si měla odpočinouti. Lidé žili z přebytku šesti předcházejících let.

Když však uplynulo sedmkrátě sedm roků a nastal rok padesátý, tu byl v celé zemi slavnostním vytrubováním vyhlášen jubilejní rok. Byl to rok pokoje a milosti. Žádné pole nebylo obděláno. Sta-li se kdo v posledním půlstoletí o trokem, byla mu dána svoboda. Všechn majetek za tu dobu zcizený byl vrácen původnímu majiteli; rovněž dluhy byly odpuštěny.

Jubilejní rok byl dobou mravního a sociálního vyrovnání a obrození. Izraelitům mělo býti připamatováno, že pánem země je Bůh, a každý člověk že je majetkem Božím a proto Bohu ve všem zodpovědným. Jubilejním rokem mělo býti zabráněno nemírnému zbohatnutí jedinců a trvalému ožebračení ostatních vrstev. Všichni se měli pokládati za dítky jednoho Boha a mezi sebou za bratry. Tak měl býti rok jubilejní rokem požehnání, milosti a štěstí.

Židovský jubilejní rok je předobrazem Milostivého léta křesťanského. Co jubilejní rok dal Izraelitům ve věcech hospodářských a po-

zemských, to nám Milostivé léto dává, ve věcech duchovních: duše mají býti osvobozeny z otroctví zlého, odpuštěny mají býti všecky časné tresty za hříchy, vracejí se ztracené statky duševní: milost a přátelství Boží, hříšníci se mají vrátiti do veliké rodiny Boží.

Milostivé léto má býti dobou milosti pro celé lidstvo.

Z dějin Milostivého léta.

Podle svědectví svatého Tomáše Akvinského již za starých časů putovali křesťané do Říma, aby získali odpustky spojené s návštěvou kostelů a svatyní římských. Když v roce 1299 zvláště veliké množství poutníků přišlo do Říma, papež Bonifác VIII. dal slavnostně prohlásiti ve svatopetrském chrámě, že uděluje plnomocné odpustky těm, kteří přijmou sv. svátosti, navštíví kostely svatých apoštolů, a tam se pomodlí na úmysl papeže. Nesčíslné množství poutníků z celé Evropy přibýlo do Říma, aby získali tyto odpustky. Papež Bonifác nařídil, aby toto jubileum nebo Milostivé léto se slavilo co 100 let. Avšak protože málokdo z lidí se dožil sto let, aby mohl získati tyto odpustky, nařídil papež Kliment VI. r. 1349, aby Milostivé léto bylo slaveno co 50 let. Papež Urban, chtěje ještě štědřeji otevřít poklad milosti, stanovil,

aby Milostivé léto bylo slaveno každý 33. rok na památku 33 pozemských let života Pána Ježíše. Konečně od roku 1475 slaví se každý 25. rok.

Co jsou odpustky Milostivého léta?

Pamatujme si pro vždycky: Odpustky *nejsou* odpuštění hříchů. — Za druhé: Kdo chce získati odpustky, musí již míti hříchy odpuštěny. — Za třetí: Odpustky jsou odpuštěním časných trestů.

Hříchy se odpouští dobrou svatou zповědí podle slov Kristových: „Kterým hříchy odpouštíte, odpouštějí se jim a kterým hříchy zadržíte, zadrženy jsou.“ (Jan 20, 23.) Také věčný trest, zasloužený za hříchy smrtelné, odpouští Bůh v rozhřešení svátostném.

Časných trestů promíjí se ve sv. zповědi jen část, větší nebo menší podle různého stupně kajícího hříšnickovy.

Časné tresty musí hříšník vytrpěti buď na světě neb v očistci. Zde na světě můžeme je odpykati buď kajícími skutky, které si sami dobrovolně ukládáme neb trpělivým snášením utrpení, soužení, nemoci, bídy a jiných křížků, které nám Bůh posílá. Kdo na světě nečiní pokání, musí trpěti v očistci a tresty očistcové jsou mnohem citelnější než kterékoliv utrpení na tomto světě.

Jako v dobré rodině může bratr zaplatiti dluhy za bratra, taktéž ve veliké rodině Boží. Kristus Pán podal svým utrpením Otci nebeskému daleko větší dostiučinění, než bylo třeba. Také Rodička Boží velmi přispěla k zadostučinění Boží Spravedlnosti a svatí svým pokáním více vykonali, než byli povinni. Toto přebytečné zadostučinění tvoří duchovní poklad, který Kristus Pán svěřil Církví, aby jí takřka zaplatila Bohu, co hříšník za hříchy dluhuje. To činí Církev udělováním odpustků.

Církev sv. uděluje odpustky úplné či plnomocné a částečné či neplnomocné. U plnomocných mohou býti odpuštěny všechny časné tresty. Závisí to na zbožnosti toho, který získá odpustky.

Odpustky neplnomocné jsou prominutí větší neb menší části časných trestů. Na př. odpustky 100 dní jsou odpustky, jimiž Církev promíjí kajícímu tolik časných trestů, kolik by mu bylo prominuto, kdyby konal pokání podle staré přísné kázně 100 dní.

Odpustky Milostivého léta jsou odpustky plnomocné.

Námítky.

Vytýká se katolické Církví, že prý odpuštění hříchů děje se čistě mechanicky, že prý zevnější skutky stačí k odpuštění hříchů a viny.

Kdo tak mluví, nezná katolického učení o odpustcích. Odpustky jsou napomenutím k vnitřnímu obrácení. Nikdo nemůže odpustků získati, nesmířil-li se napřed s Bohem dobrou zkroušenou zpovědí. Každé kázání o odpustcích je vlastně kázání, aby člověk činil pokání. Zkušenost minulých let ukazuje, že prohlášení Milostivého léta vyvolává čilé hnutí náboženské zpět k Bohu. Milostivé léto působí jako misie ve velkém, kde mocné proudy milostí Ducha svatého se vylévají. Základní kámen Milostivého léta jsou věčné pravdy: jedno jen jest neštěstí: totiž hřích, jen v jednom je naše spása: v Ježíši Kristu, jen jeden náš cíl: zachrániti duši k věčnému životu. Právě doba Milostivého léta volá důrazně, že i to nejhorlivější a nejpřesnější vykonávání zevnějších skutků nic neprospívá, není-li člověk ve stavu milosti posvěcující a není-li jeho duše proniknuta lítostí a láskou. (Svoboda Hrnčířík: „Nový Národ“ III. 2.)

II. Proč máme získati odpustky Milostivého léta?

1. **Z k u š e n o s t.** Dějiny potvrzují, že vždy, kdykoli bylo vyhlášeno Milostivé léto, nastalo též vzpružení náboženského života. V roce 1450 bylo postavení Církve pro veliký rozkol na Východě velice smutné. Avšak Milostivé léto tak

probudilo a posílilo život náboženský, že onen rok obdržel jméno „rok svatý“.

O letech 1575 a 1600 píše svatý kardinál Bellarmín: „Milostivé léto přináší tak hojné ovoce, tak podivuhodná obrácení, tak mnohá a veliká díla zbožnosti, že je můžeme právem nazvati léto svaté, bohumilé, vydatné, úrodné, zlaté. Mnozí jinověrci pozorující dojemnou zbožnost katolíků, vrátili se do Církve, ano i Turci se dali pokřtíti.“

Milostivé léto 1775 působilo tolik náboženského probuzení a obrácení, že apoštolové nevěry D' Alembert a Voltaire přímo zuřili. Voltaire pravil: „Ještě jedno takové Milostivé léto a pracovali jsme nadarmo.“

Užitek jubilejního roku 1825 popisuje kardinál Wiseman: „Byl jsem očitým svědkem těchto nádherných pobožností. Přál bych vám, abyste viděli, jak nejen kostely byly přeplněny, nýbrž i náměstí, kde bylo nutno kázati, protože kostely nepojaly množství posluchačů. Přál bych vám, abyste viděli nával u každé zpovědnice a davy lidu tlačící se kolem oltáře Božího, aby účast měly na nebeském daru. Přál bych vám, abyste viděli, jak cizí majetek byl vrácen, kolik nemravných a bezbožných knih bylo zničeno, kolik zatvrzelých hříšníků se obrátilo, — pak byste mohli posouditi, co takové Milostivé léto chce a působí.“

2. V ý h o d y. Odpustky Milostivého léta jsou plnomocné odpustky jako jiné. Avšak, jestli

se nám odpouští všechny časné tresty, nevíme, neboť to závisí na naší zbožnosti při získání odpustků. V tomto roce máme větší záruku, že opravdu získáme odpustky úplné. Neboť Církev štědřeji uděluje z pokladu milostí, a též věřící se více a s větší zbožností modlí.

Uvažuješ-li, kolik hříchů jsi spáchal od mládí až do dnešního dne, a jak veliké je množství všedních hříchů, kterých se dopouštíš každodenně, a pak jak přísná je spravedlnost Boží, před kterou i z každého nepotřebného slova bude ti počet klásti, -- jak veliké tresty čekají tebe. Sv. Augustin praví, že největší bolesti a útrapy tohoto světa jsou menší než tresty očišcové — nebudeš se tedy snažiti, abys se osvobodil od těchto trestů? Co by daly duše v očištcí za to, kdyby se mohly vrátiti na zemi a získati odpustky Milostivého léta? A ty bys nechal tuto dobu milosti přejíti bez užitku? Kdo ví, zda se ještě jednou dočkáš Milostivého léta? Kdo ví, zda to není pro tebe poslední doba milosti?

3. Láskakduším. Pán Ježíš praví: „Kde dva neb tři jsou spojeni ve jménu mém, tam jsem uprostřed nich.“ Což teprve, když miliony věřících zároveň se modlí na stejný úmysl! Jakou radost budou míti duše v očištcí, když za ně získáš mnoho odpustků!

Z Apoštolského nařízení sv. Otce o Milostivém létě.

„Poněvadž mnozí, kteří by rádi byli přišli do Říma, nemohli to učiniti, aby přímo zde si nabrali pokladů Božích milostí, proto považujeme za vhodné, aby podle svého dávného zvyku Apoštolská Stolica umožnila věřícím po celé zemi, získati po celý rok jubilejní odpustky tak, jak to bylo v Římě po celý uplynulý rok až po dnes dopřáno Římanům a poutníkům sem přišedším.

Aby tedy toho spasitelného účelu bylo dosaženo, vyzýváme všechny služebníky Církve, především episkopát, aby vhodnými lidovými kázáními, duchovními exerciciemi a misiemi dobře připravili a důrazně povzbudili co největší počet věřících k dobré zpovědi ze všech hříchů a tím k získání spasitelných těchto jubilejních odpustků plnomocných.“

Úmysly sv. Otce:

„K tomu ať je poučují, jak se mají k Bohu za naše úmysly modliti. Tyto úmysly už jsme označili Apoštolským svým dřívějším jubilejním listem „Quod nuper“, totiž: aby se Církev po celé zemi opět dostalo náležité svobody, aby se všichni národové opět vrátili na cestu míru a svornosti a tak zase dosáhli pravého blahobytu.

K tomu si přejeme, aby věřící vroucí modlitbou vyprošovali stálý úspěch a vzrůst našim podnikům v misijních zemích, o něž bez ustání usilujeme,

a také aby církevní rozkol byl překonán a všichni rozkolníci se navrátili do Jednoho Ježíšova ovčince, po čemž tak toužíme.

Ale k tomu všemu upozorňujeme ještě na jednu věc, na níž nám nesmírně záleží. V nejedné zemi mocně roste hnutí „Bojujících bezbožníků“; děsnou opovážlivostí vzbuřují se proti Bohu samému, chlubíce se, jako odznakem, hrozným rouhavým heslem: „Bez Boha a proti Bohu!“ Je tedy zajisté nejvýš vhodné, aby u příležitosti toho rozšíření Jubilejního milostivého roku na celý katolický svět, ony hrozné urážky činěné Bohu Nejvyššímu byly jak jen možno modlitbami a smírnými skutky napraveny. Přičiňte se, prosíme vás, všichni věřící: naléhejte na Otce milosrdenství, aby Jeho řízením přestaly a beze škody zanikly takové bezbožecké počiny, které usilují nejen o zničení všeho náboženství, nýbrž i o rozvrat světského řádu a vší pravé vzdělanosti. Domáhejte se svými modlitbami a smírnými oběťmi na Vykupiteli světa i této milosti, aby zaslepené duše oněch lidí, popírajících Boha a nenávidějících Ho, osvítil světlem věčné pravdy, k uznání své převrácenosti je přiměl a k upřímné lítosti pohnul, aby se

vrátili do náručí Milosrdného Otce svého. K tomu účelu bude se ve Vatikánské basilice za naší účasti konati veřejná pobožnost, jejíž den ve vhodné době ustanovíme.“

Podmínky k získání odpustků Milostivého léta.

Kdo chce získati odpustky Milostivého léta, ať napřed vykoná dobrou svatou zpověď, nejlépe generální neb životní. Návod k sv. zpovědi nalezneš v misionární knížce „Bůh a duše“ a v sešitech sbírky „Životem“ čís. 30 „Jak se zpovídati“ a čís. 32. Obě lze dostati v Exercičním domě v Hlučíně.

Svatý Otec si přeje, abychom se připravili na Milostivé léto exerciciemi.

Podmínky Sv. Otcem stanovené jsou:

1. Svatá zpověď.
2. Svaté přijímání. Avšak nemůže to býti sv. přijímání velikonoční. Kdo tedy chodí jenom jednou za rok k sv. přijímání, musí, chce-li získati odpustky milostivého léta, jíti ještě jednou ke stolu Páně.
3. Návštěvy kostelů. Kde v místě jest jenom jeden kostel, musí se v něm vykonati dvanáct návštěv. — Kde jsou v místě

dva kostely, vykoná se v každém kostele šest návštěv. — Kde jsou kostely tři, v každém čtyři návštěvy. — Kde jsou kostely čtyři, v každém návštěvy tři. — Kde je více kostelů, určí biskup, které čtyři kostely se mají navštívit.

Návštěvy se mohou vykonati v tentýž den nebo ve dnech po sobě jdoucích. Věřící mohou, když vykonali jednu návštěvu kostela, vyjdouce ihned se vrátiti, aby vykonali druhou a pak třetí návštěvu.

4. Modlitby při návštěvě. Sv. Otec píše: Aby však modlitby, které při těchto posvátných návštěvách budou vysílány, mocněji obracely a povzbuzovaly duše věřících ke vzpomínání na Božské Vykoupení a zvláště na umučení Páně, toto co následuje, ustanovujeme a nařizujeme: Kromě těch modliteb a proseb, s nimiž jednotliví věřící samoděk každý podle své vlastní zbožnosti se budou k Bohu obracet, jest se pomodliti u oltáře Nejsvětější Svátosti pětkrát „*Otčenáš, Zdravas a Sláva Otcí*“ a mimo to ještě jednou na *Náš úmysl*; všichni potom před obrazem Ježíše Krista Ukřižovaného odříkávejte třikrát *Apoštolské vyznání víry* (Věřím v Boha) a jednou krátkou modlitbu „*Klaníme se tobě, Pane Ježíši Kriste, a dobrořečíme tobě, neboť skrze Kříž svůj svět jsi vykoupiti ráčil*“, nebo jinou podobnou; potom nechť jdou k nějakému obrazu svaté Boží Rodičky a tam, vzpomínajíce na bolesti její, říkejtež sedmkrát po-

zdravení andělské „Zdravas“ a jednou přidejte modlitbičku: *Prosím o to, Matko milá, bys mi rány v srdce vryla, dej, by můj byl Kristův Kříž!*, nebo jinou takovou; konečně se navraťte zase k oltáři Nejsvětější Svátosti a tam zbožně vyznávejte katolickou víru, říkajíce *Apoštolské vyznání víry*, neboli *Věřím v Boha* atd.

Z dalších nařízení sv. Otce.

Aby věřící mohli snadněji uspořádati a vykonati jubilejní návštěvy, dovoluje se jim, aby takové návštěvy směli konati také *mimo meze své farnosti nebo diecése*, ovšem však v chrámech, na místech o něž jde, řádně k tomu ustanovených.

Chceme mimo to, aby tak, jako se dalo v Římě za prošlého milostivého léta, věřící mohli tyto jubilejní odpustky získati *jak sobě, tak zemřelým tolikrát, kolikrátkoli náležitě vykonají uložené úkony*, ale tak, že se nesmí vykonávati žádný z určených úkonů pro získání druhých jubilejních odpustků, dokud úkony, započaté pro získání prvních nebudou všechny dokončeny.“

Naskytá-li se některým věřícím překážka, pro niž nemohou vykonati návštěvy tak, jak se nařizuje, biskupové buďto sami, buď skrze delegované kněze budou moci buď umenšiti počet návštěv nebo určití menší počet kostelů, jež mají býti navštíveny, nebo konečně

posvátné návštěvy zaměnití za jiné skutky pobožnosti nebo bliženské lásky, přizpůsobené poměrům té které osoby. Osobami však, jimž se naskytá taková překážka, mají zde býti rozuměny řeholnice s klausurou, řeholní sestry a terciářky rovněž řeholní, zbožné ženy a dívky a jiné osoby, žijící v pensionátech rovněž poustevníci mnišských nebo řeholních řádů, oddaní spíše životu rozjímavému nežli činnému, dále ti, kteří jsou v zajetí nebo uzavření v žalářích.

K těm, kteří mají překážku jak výše řečeno, budtež počítány také osoby, buď doma nebo v nemocnicích, *stižené nemocí nebo nevalným zdravím, a ty, kdož nemocným posluhují; vůbec pak všecky, kterým určitá překážka nedopouští konati ustanovené návštěvy. Chceme konečně, aby totéž platilo pro dělníky a rovněž pro staré osoby, jež již překročily sedmdesátý rok svého věku.*

„Místním biskupům se rovněž dovoluje, aby — také skrze své delegované, jak výše řečeno — ustanovili menší počet návštěv a) kolejím, schváleným církevní vrchností, buďto pro světský klerus, buďto pro řeholní; b) bratrstvům, zbožným družinám a těm toliko laickým sdružením, která se zabývají Katolickou akcí; c) mládeži, která žije v kolejích nebo za příčinou vzdělání a vychování do takových kolejí denně nebo v určité dni docházejí; d) *všem věřícím, kteří buďto vedením svého faráře nebo kněze od něho delegovaného, buďto vedením jiného kněze*

— ale jen na místech, kde nejsou farnosti řádně zřízeny — budou návštěvy konati, s tou podmínkou, aby všichni, které jsme vyjmenovali, v slavnostním průvodu, třeba také beze svých odzraků, se ubírali k návštěvě posvátných budov.“

„Co se týče návštěv čtyř kostelů, mají zpo-
vědníci vzhledem k jednotlivým osobám, které je ze spravedlivé příčiny nemohou předepsaným způsobem vykonati, plnou moc, jednak dispensovati od návštěvy některého kostela, vyměníce ji — možno-li za návštěvu jiného kostela, jednak zmenšiti počet návštěv. Jednotlivým však osobám, které, zadrženy jsouce nemocí nebo jinou oprávněnou překážkou, nemohou zmíněné kostely navštívit, proměňtež předepsané návštěvy v jiné zbožné skutky, které by mohly vykonati.“

IV. Modlitby.

Poznámka.

K získání odpustků Milostivého léta máme se při návštěvách kostelů modliti na úmysl sv. Otce. Úmysly sv. Otce jsou, jak již pověděno: za svobodu Církve, za mír a svornost mezi národy, za zdar misí mezi pohany, za návrat rozkolníků k jednotě víry a za obrácení bezbožníků.

Určité modlitby nejsou předepsány. Stačí, když při každé návštěvě se pomodlíme na tyto úmysly sv. Otce šetkrát Otčenáš, Zdravas a Sláva Otci. Aby se však věřící modlili s větší zbožností, podáváme zde několik modliteb, z nichž si může každý vybrati podle okolnosti a času.

Velkopáteční modlitby.

Krásné modlitby církevní na Veliký pátek bychom se měli modliti častěji přes rok. Jsou v nich vyjádřeny právě úmysly sv. Otce; proto se hodí jako modlitby k získání odpustků. Po každé modlitbě můžeme přidati Otčenáš.

Za Církev.

Modleme se, nejmilejší, za svatou Církev Boží, * aby ji Bůh a Pán náš v míru zachovávali, sjednocovali, a zachrániti ráčil po celém okruhu zemském, * podřizuje jí všechna knížectví a mocnosti, * nám aby pak v pokojném a tichém životě * Boha, Otce všemohoucího slaviti popřál.

Všemohoucí věčný Bože, jenž jsi v Kristu slávu svou všem národům zjevil: opatruj díla milosrdenství svého, aby církev tvá, po celém světě rozšířená, v pevné víře ustavičně jméno tvé chválila. Skrze téhož Pána našeho Ježíše Krista... Amen.

Za sv. Otce.

Modleme se také za svatého Otce, našeho Pia, * aby Bůh a Pán náš, který k důstojnosti nejvyššího biskupa ho vyvolil, * ve zdraví bez úhony ke správě Božího lidu ho zachovával.

Všemohoucí věčný Bože, na jehož úradku všechno spočívá, shlédni milostivě na prosby na-

še, a vyvoleného nejvyššího biskupa nám svou dobrotivostí zachovávej, aby křesťanský lid, jež podle řízení tvého spravuje, pod takovým veleknězem zásluhy víry své množil. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista. Amen.

Za kněžstvo.

Modleme se také za všechny biskupy, kněze, jáhny, podjáhny, akolyty, exorcisty, lektory, ostiáře, vyznavače, panny, vdovy, * a za všechn svatý lid Boží.

Všemohoucí věčný Bože, jehož duch veškeré tělo církve posvěcuje a řídí, vyslyš nás, kteří za všechny duchovní řády se modlíme, aby všickni, milostí tvou obdarováni jsouce, věrně tobě sloužili. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista. Amen.

Za bludaře a rozkolníky.

Modleme se také za bludaře a rozkolníky, * aby je Bůh a Pán náš z bludů vytrhl * a k svaté matce, katolické a apoštolské církvi opět přivéstí ráčil.

Všemohoucí věčný Bože, spáso všech, jenž nechceš, aby kdo zahynul, shlédni na duše, lstí ďábelskou svedené, ať srdce bloudících všecku bludařskou zlobu odloží, ať zmoudří a k jednotě víry tvé se vrátí. Skrze Pána našeho Ježíše Krista... Amen.

Za Židy.

Modleme se také za nevěrné Židy, * by Bůh a Pán náš sňal závoj se srdcí jejich, * ať uznají též oni Ježíše Krista, Pána našeho.

Všemohoucí věčný Bože, jenž ani židovské nevěře milosrdenství svého neodpíráš, vyslyš prosby naše, jež za onen zaslepený národ přednášíme, aby uznali světlo tvé pravdy, jímž jest Kristus, a tak ze své temnoty vytrženi. Skrze téhož Pána našeho, Ježíše Krista. Amen.

Za pohany.

Modleme se také za pohany, * aby Bůh všemohoucí odňal nepravost ze srdce jejich, * ať zanechají svých model * a obrátí se k Bohu živému a pravému, * i k jedinému Synu jeho Ježíši Kristu, našemu Pánu.

Všemohoucí věčný Bože, jenž ne smrt, ale život hříšníků hledáš: přijmi milostivě modlitbu naši, vysvoboď je od modlářství a uveď je do své svaté Církve k chvále a slávě jména svého. Skrze Pána našeho, Ježíše Krista... Amen.

Smírná modlitba k nejsv. Srdci Ježíšovu.

Nejsladší Ježíši, — jemuž za všechnu lásku — odměňuje se lidská nevděčnost — zapomíná-

ním, nedbalostí a pohrdáním, — hle, my, —
klečíce zde před tvým oltářem, — chceme ob-
zvláštní úctou — nahrazovati tobě — tak velikou
nevšímavost a křivdy, — které tvé milující
Srdce — neustále od lidí zakouší. Vzpomínajíce
však, — že i my jsme byli kdysi — mezi těmi
nehodnými, — proniknutí jsme hlubokou lítostí —
a doprošujeme si především tvého milosrden-
ství, — jsouce ochotni — dobrovolným dosti-
činěním dávatí náhradu — nejenom za hříchy,
— jichž jsme se sami dopustili, — ale i za
hříchy těch, — kteří, daleko zbloudivše s ce-
sty spásy, — zatvrdili se ve své nevěře — a
nechtějí následovati tebe, — jako svého pastýře
a vůdce, — nebo pošlapavše křestní slib, —
odhodili sladké jho tvého zákona.

Umiňujeme si tedy, — že dostiučiníme za
všecky tyto viny vůbec — a že napravíme zvlá-
ště: — veškeru nestoudnost a nemravnost v ži-
votě i v jednání, — jimiž se nástrahy činí ne-
vinným duším, — znesvěcování svátečních dnů,
— rouhání, pronášená proti tobě a svatým, —
hanobení tvého náměstka na zemi — a veške-
rého tvého kněžstva, — zanedbávání velebné
Svátosti tvé lásky — nebo jejího zneuctívání
hroznými svatokrádežemi, — jakož i veřejné
hříchy národů, — kteří se protiví právům Cír-
kve tebou ustanovené — a jejímu úřadu učitel-
skému.

Kéž můžeme smýti tyto zločiny svou vlast-
ní krví! — Abychom však za urážku tvé bož-

ské cti — alespoň nějakou náhradu poskytli, — podáváme Ti totéž dostiučinění, — které jsi kdysi Otci na kříži přinesl, — a které denně obnovuješ na oltářích, — a spojujeme je s dostiučiněním Panny Marie, tvé Matky — všech svatých a zbožných věřících.

Ze srdce Ti slibujeme — že všechny hříchy, své a hříchy jiných — i lhostejnosti k nesmírné lásce tvé — chceme s tvou milostí nahraditi — pevnou věrou, — mravným životem, — svědomitým zachováváním přikázání tvého evangelia, — především přikázání lásky.

Přičiníme se též ze svých sil, — aby Tě lidé již nikdy neuráželi, — a chceme co nejvíce lidí pohnouti, — aby následovali Tebe.

Prosíme Tě, nejdobrotivější Ježíši, — přijmi od nás — na přímluvu blahoslavené Panny Marie Smiřitelky — tento dobrovolný závazek — našeho smírného dostiučinění. — Dej nám veliký dar setrvání, — abychom Ti věrně sloužili až do smrti — a jednou všichni přišli do té vlasti, — kde s Otcem a Duchem svatým žiješ a kraluješ — Bůh na věky věkův. Amen.

Modlitby za rozkvět a šíření zbožnosti a katolické víry.

Otče věčný, pro své neskončené milosrdenství a pro nekonečné zásluhy svého bož-

ského Syna Ježíše uděl všem duším, aby Tebe poznaly a milovaly, jakož chceš, aby všickni došli spasení.

Sláva Otci.

Pro svatosvatá tajemství lidského vykoupení pošli, Pane, dělníků na žeň svou a ušetř lidu svého.

Věčné Slovo vtělené, Vykupiteli pokolení lidského, račiž k sobě obrátiti všecky duše, neboť pro ně stal jsi se poslušným až k smrti kříže.

Sláva Otci.

Pro zásluhy a na přímluvu své Nejsvětější Rodičky a všech Andělů a Svatých pošli, Pane, dělníků na žeň svou a ušetř lidu svého.

Svatý Duchu Boží, pro neskončené zásluhy utrpení a smrti Ježíše Krista račiž vlíti svou nejhoroucnější a všemohoucí Lásku do všech srdcí, aby tak byl jeden Ovčinec a jeden Pastýř na celém světě, abychom posléze všickni zpívali o tvých božských milosrdenstvích na věky v nebesích. Amen.

Sláva Otci.

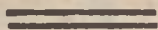
Královno Apoštolův a všichni Andělé a Svátí, proste Pána žně, aby poslal dělníků na žeň svou a aby ušetřil lidu svého; abychom všickni s ním, a s Otcem a Duchem Svatým radovati se mohli na věky věkův. Amen.

Neposkvrněná Matko Boží, Královno Apoštolů, poznávám, že božské přikázání, jež mi káže milovati bližního svého jako sebe samého, zavazuje mne pečovati všemi možnými způsoby netoliko o své vlastní spasení, ale též o spasení bližního. Než přiznávám se, že pro své hříchy jsem nejvýš nehoden milosti potřebné k tomu, bych se zabýval účinně a vytrvale péčí o věčné spasení duše své, svých příbuzných a bližního, zejména spolupůsobením na dobrých dílech a rozhovněváním duchovních i časných prostředků, vhodných na opětne oživení víry a rozšíření její na celém světě. Protož, Matko má, ty vypros mi té milosti pro milosrdenství Boží a pro neskončené zásluhy Ježíše Krista; a spolu se vším Dvorem nebeským a všemi spravedlivými, kteří jsou a budou v Církví Boží, míním obětovati v každé vteřině nyní i vždycky ony zásluhy Ježíšovy na díkůčinění, že jsi onu milost mně a všem vymohla, jakož jsi ji vymohla svatým Apoštolům. A tak já N. N. důvěřuje ve tvou mocnou přímluvu umiňuji si, že co se mi od Boha dostane moci, nadání, vědomostí, statků pozemských, povolání, zdraví, nemoci i soužení, ze všeho budu od této chvíle těžiti k větší slávě Boží a k věčnému blahu duše své a bližního; zvláště podniky a skutky směřujícími k šíření zbožnosti a svaté víry na celém světě. A nebudu-li míti nic jiného, co bych na ten účel věnoval, neustanu se nikdy modliti, aby byl jeden Ovčinec a jeden Pastýř, a tak doufám

dospěti svatého Ráje a požívati ovoce Apoštolátu Ježíše Krista po celou věčnost.

Amen.

Třikrát Zdravas Maria a jednou Sláva Otci.

Imprimi potest. Pragae, die 28. Aprili 1934. P. Haderka C. Ss. R. Prov. Imprimatur Nr. 6774. Olomucii, die 30. Aprili 1934. Dr. Joannes Martinů, Vicarius generalis. „ŽIVOTEM“. Úvahy náboženské, výchovné a sociální. Vychází v Hlučíně dvakrát v měsíci. Cena jednoho sešitu 50 hal. 24 sešitů jeden ročník. Předplácí se na celý ročník i s poštovným 13 Kč. Vydavatel Exerciční dům, Hlučín ve Slezsku. Řídí R. Schikora, C. Ss. R. v Mor. Ostravě. - Odpovědný redaktor Jan Miekisch v Hlučíně. - Tiskla Typia, Mor. Ostrava, Přívozká 8.